

om en enstrenget institutionsstruktur har jeg valgt at foreslå, at alle bestyrelser har det samme maksimale antal medlemmer, nemlig normalt 12, ud fra en opfattelse af, hvad der er bedst for bestyrelsesarbejdet set i forhold til den institutionsstørrelse og -struktur, jeg tilsigter.

Der bliver jo nu forhåbentlig tale om fagligt bredere institutioner med et større regionalt dækningsområde end hidtil og med større ansvar over for såvel strategi og udvikling som økonomi. Hvis alle faglige og geografiske enkeltinteresser i disse institutioners virksomhed skulle repræsenteres i bestyrelserne, kunne der også i mange tilfælde blive tale om meget store bestyrelser.

Jeg er i øvrigt ikke bekendt med, at der i anden lovgivning under Undervisningsministeriet er tale om de i spørgsmålet nævnte meget store bestyrelser.

Spørgsmål 33:

I svaret på spørgsmål 10, jf. L 179 – bilag 13, anfører ministeren, at en bestyrelse ikke må blive for stor, fordi det vil kunne gå ud over hensynet til bestyrelsens effektivitet. Endvidere anfører ministeren, at personer, der deltager i bestyrelsesarbejdet, bør være egentlige bestyrelsesmedlemmer med det bestyrelsesansvar, der følger deraf. Har ministeren konkrete eksempler fra AMU-centerområdet (hvor der med den gældende lovgivning kan tilforordnes bestyrelsesmedlemmer) på, at dette har indebåret nedsat effektivitet i bestyrelsesarbejdet, eller at bestyrelsesansvaret vedr. forretningsmæssigt forsvarlig faglig og økonomisk drift ikke er blevet efterlevet?

Svar:

Det er mit udgangspunkt, at det på sigt bør være sådan, at bestyrelsesmedlemmerne alle er fuldgyldige medlemmer med det heraf følgende egentlige bestyrelsesansvar. Af hensyn til eventuelle overgangsproblemer i forbindelse med etablering af den enstrengede institutionsstruktur har jeg dog fremsendt et ændringsforslag til udvalget, som indebærer, at de eksisterende bestyrelser kan fortsætte som hidtil frem til næste nyudpegning, og at der i den første periode efter eventuelle sammenlægninger kan indgå tilforordnede i bestyrelsen. De tilforordnede skal repræsentere lokale institutioner og interesseorganisationer.

Mine synspunkter er baseret på generelle overvejelser, og jeg har ingen konkrete eksempler at fremhæve.

Jeg henviser i øvrigt til mit svar på spørgsmål nr. 32.

Spørgsmål 34:

Hvad er ministerens begrundelse for ikke at lade dette spørgsmål om maksimal effektivitet og ansvarlighed i bestyrelsesarbejdet være op til den enkelte bestyrelse selv at afgøre?

Svar:

Jeg har som undervisningsminister ansvar for at sikre de overordnede rammer for, at uddannelsesinstitutionerne på mit område kan opfylde de samfundsmæssige uddannelsesformål, som de er etableret for at løse. Institutionernes virksomhed er i altovervejende grad finansieret af statslige midler, og jeg har som minister også det overordnede ansvar for anvendelsen af disse midler.

Jeg vil dog gerne påpege, at der inden for de rammer, jeg har foreslået afstukket for bestyrelsens sammensætning og størrelse, er store muligheder for, at de enkelte bestyrelser kan vælge, hvilke og hvor mange interesser der skal være repræsenteret i bestyrelsen. Disse muligheder er yderligere udvidet for en overgangsperiode med det ændringsforslag, som jeg har omtalt i mit svar på spørgsmål nr. 33.

Spørgsmål 35:

I svaret på spørgsmål 17, jf. L 179 – bilag 13, anfører ministeren, at de største samkørfordelle efter hendes opfattelse vil kunne opnås mellem tekniske skoler og AMU-centre. Ligger ministeren inde med analyser o.lign., der underbygger denne opfattelse

Svar:

I mit svar på spørgsmål 17 nævner jeg, at for at indfri de overordnede mål, som regeringen opstiller for en mere sammenhængende struktur for den erhvervsrettede voksen- og efteruddannelse, er der opstillet en række hensyn, der skal tilgodeses ved den fremtidige institutionsstruktur. Strukturen skal således kunne sikre brede og lokale/regionale uddannelsesmiljøer, bære høje effektiviseringskrav gennem udnyttelse af samkørfordelle og understøtte synergifordelle miljømæssigt, fagligt og i den eksterne profilering.